

Sosna

František Nedvěď

Předehra:

Měsíc bledou nocí pluje tiše dál
pod sosnou když večer usínám.
Srdce které bloudí jež přírodě volá
stará sosna k vám teď promlouvá.
Ten kdo ve svém srdci bolest mívá
v útěchu mu stará sosna kývá.
Přátelé. Poslyšte píseň o staré, staré sosně,
která v korunách větví tiše šumí, tiše zpívá.

Ami Dmi Ami Dmi

1. Na stráni, tak opuštěná

Ami E Ami

stála stará sosna.

Ami Dmi Ami Dmi

Když jsem já tam pod ní ležel

Ami E Ami

zpívala mi do sna.

G C G C/E

Sama už dávno stála, jen vítr si s ní hrál,

Ami Dmi Ami Dmi F D G

kamaráda snad též měla, člověk jí ho vzal.

G C G

R: Můj starý brachu, tebe noc až skryje,

C

zpívej mi chvilku jen staré melodie,

C7

F

|: my dva jsme staří, a to zmanená,

C

G

C

že naše srdce jsou už zlomená :|

2. Mrtvá je ta stará sosna, vichřice jí stála,
jenom pahýl je místo ní, tam, kde ona stála.
Bledá noc na nás už kývá, vláha padá na říčku
a já tady smuten sedím, zpívám si písničku.

R: